Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►**B** **ΟΔΗΓΙΑ 2011/96/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 30ής Νοεμβρίου 2011

σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών

(αναδιατύπωση)

(ΕΕ L 345 της 29.12.2011, σ. 8)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 2013/13/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013	L 141	30	28.5.2013

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2011/96/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Νοεμβρίου 2011

σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών

(αναδιατύπωση)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 115,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([1]),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών ([3]), έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα ([4]) και ουσιωδώς. Με την ευκαιρία νέων τροποποιήσεων, είναι σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας, η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.

(2) Υπό το πρίσμα της απόφασης του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2008 στην υπόθεση C-133/06 ([5]), θεωρήθηκε αναγκαία η ανασύνταξη του άρθρου 4 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ, προκειμένου να διευκρινισθεί ότι οι κανόνες των οποίων γίνεται μνεία θεσπίζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τη Συνθήκη. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμη η αναπροσαρμογή των παραρτημάτων της εν λόγω οδηγίας.

(3) Ο στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να απαλλάσσει τα μερίσματα και τις άλλες διανομές κερδών που καταβάλλονται από τις θυγατρικές εταιρείες στις μητρικές τους εταιρείες από την παρακράτηση του φόρου στην πηγή και να καταργήσει τη διπλή φορολογία αυτών των εισοδημάτων σε επίπεδο μητρικής εταιρείας.

(4) Οι συνενώσεις εταιρειών που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη μπορεί να είναι αναγκαίες για να δημιουργηθούν στην Ένωση συνθήκες ανάλογες με τις επικρατούσες σε μια εσωτερική αγορά και να εξασφαλισθεί έτσι η ομαλή λειτουργία μιας τέτοιας εσωτερικής αγοράς. Οι πράξεις αυτές δεν θα πρέπει να εμποδίζονται από ειδικούς περιορισμούς, μειονεκτήματα ή στρεβλώσεις που να απορρέουν από τις φορολογικές διατάξεις των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, γι' αυτές τις συνενώσεις εταιρειών επιβάλλεται να προβλέπονται φορολογικοί κανόνες ουδέτεροι ως προς τον ανταγωνισμό, ώστε οι επιχειρήσεις να μπορούν να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, να αυξήσουν την παραγωγικότητά τους και να ενισχύσουν την ανταγωνιστική τους θέση διεθνώς.

([1]) Γνώμη που δόθηκε στις 4 Μαΐου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([2]) ΕΕ C 107 της 6.4.2011, σ. 73.
([3]) ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 6.
([4]) Βλέπε παράρτημα ΙΙ μέρος Α.
([5]) Συλλογή 2008, σ. I-03189.

▼B

(5) Συνενώσεις τέτοιου είδους μπορούν να οδηγήσουν στη δημιουργία ομίλων μητρικών και θυγατρικών εταιρειών.

(6) Πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ, οι ισχύουσες φορολογικές διατάξεις που ρυθμίζουν τις σχέσεις μεταξύ μητρικών και θυγατρικών εταιρειών σε διαφορετικά κράτη μέλη διέφεραν αισθητά από ένα κράτος μέλος σε άλλο και ήταν, γενικά, λιγότερο ευνοϊκές από τις εφαρμοζόμενες στις σχέσεις μεταξύ μητρικών και θυγατρικών εταιρειών ευρισκομένων στο ίδιο κράτος μέλος. Συνεπεία του γεγονότος αυτού, η συνεργασία μεταξύ εταιρειών που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη τίθετο σε μειονεκτική θέση σε σύγκριση με τη συνεργασία εταιρειών ευρισκομένων στο ίδιο κράτος μέλος. Ήταν αναγκαίο να εξαλειφθεί αυτό το μειονέκτημα με τη θέσπιση ενός κοινού καθεστώτος και να διευκολυνθούν έτσι οι συνενώσεις εταιρειών σε κλίμακα Ένωσης.

(7) Όταν μια μητρική εταιρεία, ως εταίρος της θυγατρικής της, λαμβάνει διανεμηθέντα κέρδη, το κράτος μέλος της μητρικής εταιρείας πρέπει: ή να μην φορολογήσει τα κέρδη αυτά, ή να τα φορολογήσει, επιτρέποντας όμως παράλληλα στη μητρική εταιρεία να εκπέσει, από το ποσό του οφειλόμενου φόρου της, το τμήμα του εταιρικού φόρου που κατέβαλε η θυγατρική εταιρεία το οποίο αναλογεί στα κέρδη αυτά.

(8) Πρέπει επίσης, προκειμένου να εξασφαλισθεί η φορολογική ουδετερότητα, να απαλλάσσονται από παρακράτηση στην πηγή τα κέρδη που διανέμονται από μία θυγατρική εταιρεία προς τη μητρική της, εκτός από ορισμένες ειδικές περιπτώσεις.

(9) Η καταβολή διανεμόμενων κερδών προς, και η είσπραξη από, μια μόνιμη εγκατάσταση μιας μητρικής εταιρείας, θα πρέπει να συνεπάγεται την ίδια μεταχείριση όπως αυτή που εφαρμόζεται μεταξύ μιας θυγατρικής και της μητρικής της. Αυτό θα πρέπει να ισχύει και στην περίπτωση κατά την οποία μια μητρική εταιρεία και η θυγατρική της βρίσκονται στο ίδια κράτος μέλος και η μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος. Από την άλλη πλευρά, φαίνεται ότι οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η μόνιμη εγκατάσταση και η θυγατρική βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος μπορούν, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των αρχών της Συνθήκης, να αντιμετωπίζονται βάσει του εθνικού δικαίου του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

(10) Όσον αφορά τη μεταχείριση των μόνιμων εγκαταστάσεων, τα κράτη μέλη ενδέχεται να πρέπει να καθορίσουν τους όρους και τα νομικά μέσα που απαιτούνται για την προστασία των εθνικών φορολογικών εσόδων και την αποφυγή της καταστρατήγησης των εθνικών νομοθεσιών, σύμφωνα με τις αρχές της Συνθήκης και λαμβανομένων υπόψη των διεθνώς αποδεκτών φορολογικών κανόνων.

(11) Όταν οι όμιλοι επιχειρήσεων είναι οργανωμένοι σε αλυσίδες εταιρειών και τα κέρδη διανέμονται στη μητρική εταιρεία μέσω της αλυσίδας των θυγατρικών, η διπλή φορολογία θα πρέπει να αποφεύγεται είτε με φορολογικές απαλλαγές είτε με πίστωση του φόρου. Στην περίπτωση των εκπτώσεων φόρου, η μητρική εταιρεία θα πρέπει να μπορεί να προβαίνει σε πίστωση κάθε φόρου που καταβάλλεται από οποιαδήποτε θυγατρική της αλυσίδας, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η παρούσα οδηγία.

(12) Με την παρούσα οδηγία δεν πρέπει να θίγονται οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που εμφαίνονται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Β,

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει την παρούσα οδηγία:

α) στις διανομές κερδών οι οποίες πραγματοποιούνται προς εταιρείες του εν λόγω κράτους μέλους και προέρχονται από θυγατρικές τους εταιρείες άλλων κρατών μελών·

β) στις διανομές κερδών που πραγματοποιούνται από τις εταιρείες του εν λόγω κράτους μέλους προς εταιρείες άλλων κρατών μελών, των οποίων είναι θυγατρικές·

γ) στις διανομές κερδών οι οποίες πραγματοποιούνται προς μόνιμες εγκαταστάσεις, που βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος, εταιρειών άλλων κρατών μελών και προέρχονται από τις θυγατρικές τους σε ένα κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση·

δ) στις διανομές κερδών οι οποίες πραγματοποιούνται από τις εταιρείες του εν λόγω κράτους μέλους προς μόνιμες εγκαταστάσεις, που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος, εταιρειών του ίδιου κράτους μέλους των οποίων είναι θυγατρικές.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων ή διατάξεων διεθνών συμβάσεων που είναι αναγκαίες για να αποφεύγονται φορολογικές απάτες και καταχρήσεις.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) ως «εταιρεία κράτους μέλους» νοείται κάθε εταιρεία:

i) η οποία έχει περιβληθεί έναν από τους νομικούς τύπους που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Α·

ii) η οποία, βάσει της φορολογικής νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, θεωρείται ότι έχει φορολογική κατοικία στο εν λόγω κράτος μέλος και η οποία δεν θεωρείται ότι έχει φορολογική κατοικία εκτός Ένωσης, δυνάμει συμβάσεως με τρίτο κράτος σχετικής με τη διπλή φορολογία·

iii) η οποία, επιπλέον, υπόκειται σε έναν από τους παρατιθέμενους στο παράρτημα Ι μέρος Β φόρους, χωρίς δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής ή σε οποιοδήποτε άλλο φόρο που ενδεχομένως θα αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς·

β) ως «μόνιμη εγκατάσταση» νοείται ένας καθορισμένος τόπος επιχειρησιακών δραστηριοτήτων σε κράτος μέλος, μέσω του οποίου διεξάγεται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, η επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας άλλου κράτους μέλους, στον βαθμό που τα κέρδη από αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση υπόκεινται σε φορολογία στο κράτος μέλος στο οποίο αυτή βρίσκεται, δυνάμει σχετικής διμερούς φορολογικής σύμβασης, ή, εάν δεν υφίσταται τέτοια σύμβαση, δυνάμει του εθνικού δικαίου.

▼B

Άρθρο 3

1. Για τους σκοπούς εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

α) η ιδιότητα μιας εταιρείας ως μητρική αναγνωρίζεται:

i) τουλάχιστον σε μία εταιρεία ενός κράτους μέλους η οποία πληροί τους όρους που τίθενται στο άρθρο 2 και συμμετέχει κατά 10 % τουλάχιστον στο κεφάλαιο μιας εταιρείας άλλου κράτους μέλους που πληροί τους ίδιους όρους·

ii) η ιδιότητα αυτή αναγνωρίζεται επίσης, υπό τους ίδιους όρους, σε μια εταιρεία κράτους μέλους η οποία συμμετέχει κατά 10 % τουλάχιστον στο κεφάλαιο μιας εταιρείας του ιδίου κράτους μέλους, που κατέχεται, εν όλω ή εν μέρει, από μια μόνιμη εγκατάσταση της προηγούμενης εταιρείας που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος·

β) «θυγατρική εταιρεία» νοείται η εταιρεία της οποίας το κεφάλαιο περιλαμβάνει τη συμμετοχή που αναφέρεται στο στοιχείο α).

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα:

α) να αντικαθιστούν, με διμερή συμφωνία, το κριτήριο της συμμετοχής στο κεφάλαιο με το κριτήριο της κατοχής δικαιωμάτων ψήφου·

β) να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας στις εταιρείες τους που δεν διατηρούν επί δύο τουλάχιστον συνεχή έτη τη συμμετοχή την απαιτούμενη για τον χαρακτηρισμό τους ως μητρικών εταιρειών ή στις εταιρείες τους στις οποίες εταιρεία άλλου κράτους μέλους δεν διατηρεί επί δύο τουλάχιστον συνεχή έτη συμμετοχή αυτού του είδους.

Άρθρο 4

1. Όταν η μητρική εταιρεία ή η μόνιμη εγκατάστασή της, δυνάμει της σύνδεσης της μητρικής εταιρείας με τη θυγατρική της, λαμβάνει κέρδη διανεμόμενα για λόγους άλλους από την εκκαθάριση της θυγατρικής εταιρείας, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η μητρική εταιρεία και το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάστασή της:

α) είτε δεν φορολογούν τα κέρδη αυτά·

β) είτε φορολογούν τα κέρδη αυτά, επιτρέποντας όμως παράλληλα στη μητρική εταιρεία και τη μόνιμη εγκατάστασή της να αφαιρούν από το ποσό του οφειλόμενου φόρου το τμήμα του φόρου της εταιρείας που αναλογεί στα κέρδη αυτά και το οποίο καταβλήθηκε από τη θυγατρική εταιρεία και κάθε χαμηλότερου επιπέδου θυγατρική, υπό την προϋπόθεση ότι, σε κάθε επίπεδο, η εταιρεία και η χαμηλότερου επιπέδου θυγατρική της εμπίπτουν στους ορισμούς του άρθρου 2 και πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, μέχρι του ποσού του αντιστοιχούντος οφειλόμενου φόρου.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει επ' ουδενί το κράτος μέλος της μητρικής εταιρείας να θεωρήσει μια θυγατρική ως φορολογικά διαφανή βάσει των εκτιμήσεων του εν λόγω κράτους μέλους ως προς τα νομικά χαρακτηριστικά αυτής της θυγατρικής, όπως απορρέουν από το δίκαιο δυνάμει του οποίου συστάθηκε, και, επομένως, να φορολογήσει τη μητρική εταιρεία επί του μεριδίου της στα κέρδη της θυγατρικής της, όταν και εφόσον προκύπτουν αυτά τα κέρδη. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος της μητρικής εταιρείας δεν φορολογεί τα διανεμόμενα κέρδη της θυγατρικής.

▼B

Κατά την εκτίμηση του μεριδίου των κερδών της θυγατρικής που αναλογούν στη μητρική εταιρεία κατά το χρόνο γένεσης αυτών των κερδών, το κράτος μέλος της μητρικής εταιρείας είτε απαλλάσσει τα κέρδη αυτά είτε εξουσιοδοτεί τη μητρική εταιρεία να αφαιρέσει από το ποσό του φόρου της το τμήμα του φόρου που αναλογεί στα κέρδη της μητρικής εταιρείας από το μερίδιο αυτό και το οποίο καταβλήθηκε από τη θυγατρική της εταιρείας και κάθε θυγατρική χαμηλότερου επιπέδου, υπό την προϋπόθεση ότι, σε κάθε επίπεδο, η εταιρεία και η θυγατρική της χαμηλότερου επιπέδου εμπίπτουν στους ορισμούς του άρθρου 2 και πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, μέχρι του ποσού του αντιστοιχούντος οφειλόμενου φόρου.

3. Τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια να προβλέπουν ότι τα βάρη που απορρέουν από τη συμμετοχή και οι μειώσεις αξίας που απορρέουν από τη διανομή των κερδών της θυγατρικής εταιρείας δεν εκπίπτουν από τα φορολογητέα κέρδη της μητρικής εταιρείας.

Εάν, στην περίπτωση αυτή, τα έξοδα διαχείρισης που έχουν σχέση με τη συμμετοχή οριστούν σε ποσό κατ' αποκοπή, το ποσό αυτό δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 5 % των κερδών που διανέμει η θυγατρική εταιρεία.

4. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται μέχρις ότου τεθεί πράγματι σε ισχύ ένα κοινό σύστημα φορολόγησης των εταιρειών.

5. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει, σε εύθετο χρόνο, τις διατάξεις που θα εφαρμόζονται από την ημερομηνία κατά την οποία θα τεθεί πράγματι σε ισχύ ένα κοινό σύστημα φορολόγησης των εταιρειών.

Άρθρο 5

Τα κέρδη τα οποία η θυγατρική εταιρεία καταβάλλει κατά τη διανομή στη μητρική εταιρεία απαλλάσσονται από την παρακράτηση του φόρου στη πηγή.

Άρθρο 6

Το κράτος μέλος του οποίου το δίκαιο διέπει τη μητρική εταιρεία δεν δικαιούται να παρακρατεί στην πηγή φόρο επί των κερδών τα οποία η μητρική εταιρεία δέχεται από τη θυγατρική της.

Άρθρο 7

1. Ο όρος «παρακράτηση στην πηγή» όπως χρησιμοποιείται στην παρούσα οδηγία δεν περιλαμβάνει την προκαταβολή (précompte) του φόρου επί των εταιρειών στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η θυγατρική, η οποία προκαταβολή πραγματοποιείται σε συνδυασμό με τη διανομή κερδών στη μητρική εταιρεία.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή των εθνικών ή συμβατικών διατάξεων που σκοπό έχουν να εξαλείψουν ή να ελαφρύνουν τη διπλή φορολογία των μερισμάτων και ιδίως τις διατάξεις σχετικά με την πληρωμή τυχόν πιστώσεων φόρου στους δικαιούχους μερισμάτων.

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία από τις 18 Ιανουαρίου 2012. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

▼B

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιλαμβάνουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας αυτών με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 9

Η οδηγία 90/435/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Α, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που εμφαίνονται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος ΙΙΙ.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΡΟΣ Α

Πίνακας των εταιρειών που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) περίπτωση i)

α) Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) [1] και της οδηγίας 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων [2] και οι συνεταιριστικές εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας [3] και της οδηγίας 2003/72/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για τη συμπλήρωση του καταστατικού του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων [4]·

β) οι εταιρείες του βελγικού δικαίου που αποκαλούνται «société anonyme»/«naamloze vennootschap», «société en commandite par actions»/«commanditaire vennootschap op aandelen», «société privée à responsabilité limitée»/«besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid»«société coopérative à responsabilité limitée»/«coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «société coopérative à responsabilité illimitée»/«coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid», «société en nom collectif»/«vennootschap onder firma», «société en commandite simple»/«gewone commanditaire vennootschap», τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που έχουν υιοθετήσει μία από τις παραπάνω νομικές μορφές, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του βελγικού δικαίου και υπόκειται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στο Βέλγιο·

γ) οι εταιρείες του βουλγαρικού δικαίου που αποκαλούνται: «събирателно дружество», «командитно дружество», «дружество с ограничена отговорност», «акционерно дружество», «командитно дружество с акции», «неперсонифицирано дружество», «кооперации», «кооперативни съюзи», «държавни предприятия», που έχουν συσταθεί βάσει του βουλγαρικού δικαίου και έχουν εμπορικό χαρακτήρα·

δ) οι εταιρείες του τσεχικού δικαίου που αποκαλούνται: «akciová společnost», «společnost s ručením omezeným»·

ε) οι εταιρείες του δανικού δικαίου που αποκαλούνται «aktieselskab» και «anpartsselskab». Οι άλλες εταιρείες που υπόκεινται στο φόρο σύμφωνα με το νόμο για τη φορολόγηση εταιρειών, στον βαθμό που το φορολογητέο εισόδημά τους υπολογίζεται και φορολογείται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας που εφαρμόζονται στις «aktieselskaber»·

στ) οι εταιρείες του γερμανικού δικαίου που αποκαλούνται «Aktiengesellschaft», «Kommanditgesellschaft auf Aktien», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaft», «Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γερμανικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στη Γερμανία·

ζ) οι εταιρείες του εσθονικού δικαίου που αποκαλούνται: «täisühing», «usaldusühing», «osaühing», «aktsiaselts», «tulundusühistu»·

η) οι εταιρείες που έχουν συσταθεί ή είναι εγγεγραμμένες σύμφωνα με το ιρλανδικό δίκαιο, τα νομικά πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα υπό το καθεστώς του «Industrial and Provident Societies Act», οι «building societies» που είναι εγγεγραμμένες υπό το καθεστώς των «Building Societies ACTS» και οι «Trustee Savings Banks» κατά την έννοια του «Trustee Savings Banks Act, 1989»·

θ) οι εταιρείες του ελληνικού δικαίου που αποκαλούνται «ανώνυμη εταιρεία», «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ελληνικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στην Ελλάδα·

([1]) ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 22.
([3]) ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 1.
([4]) ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 25.

▼B

ι) οι εταιρείες του ισπανικού δικαίου που αποκαλούνται: «sociedad anónima», «sociedad comanditaria por acciones», «sociedad de responsabilidad limitada», τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου και άλλες οντότητες που έχουν συσταθεί βάσει του ισπανικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών («impuesto sobre sociedades») στην Ισπανία·

ια) οι εταιρείες του γαλλικού δικαίου που αποκαλούνται «société anonyme», «société en commandite par actions», «société à responsabilité limitée», «sociétés par actions simplifiées», «sociétés d'assurances mutuelles», «caisses d'épargne et de prévoyance», «sociétés civiles» που υπόκεινται αυτόματα στον φόρο εταιρειών, οι «coopératives», «unions de coopératives», οι δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γαλλικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στη Γαλλία·

ιβ) οι εταιρείες του ιταλικού δικαίου που αποκαλούνται «società per azioni», «società in accomandita per azioni», «società a responsabilità limitata», «società cooperative», «società di mutua assicurazione», και οι δημόσιες και ιδιωτικές οντότητες των οποίων οι δραστηριότητες είναι, εξ ολοκλήρου ή κυρίως, εμπορικές·

ιγ) στο κυπριακό δίκαιο: οι «εταιρείες», όπως αυτές ορίζονται στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος νόμους·

ιδ) οι εταιρείες του λετονικού δικαίου που αποκαλούνται: «akciju sabiedrība», «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»·

ιε) οι εταιρείες που έχουν συγκροτηθεί βάσει του λιθουανικού δικαίου·

ιστ) οι εταιρείες του δικαίου του Λουξεμβούργου που αποκαλούνται «société anonyme», «société en commandite par actions», «société à responsabilité limitée», «société coopérative», «société coopérative organisée comme une société anonyme», «association d'assurances mutuelles», «association d'épargne-pension», «entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Λουξεμβούργου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στο Λουξεμβούργο·

ιζ) οι εταιρείες του ουγγρικού δικαίου που αποκαλούνται: «közkereseti társaság», «betéti társaság», «közös vállalat», «korlátolt felelősségű társaság», «részvénytársaság», «egyesülés», «szövetkezet»·

ιη) οι εταιρείες του μαλτέζικου δικαίου που αποκαλούνται: «Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata», «Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet»·

ιθ) οι εταιρείες του ολλανδικού δικαίου που αποκαλούνται «naamloze vennootschap», «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «open commanditaire vennootschap», «coöperatie», «onderlinge waarborgmaatschappij», «fonds voor gemene rekening», «vereniging op coöperatieve grondslag», «vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ολλανδικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στην Ολλανδία·

κ) οι εταιρείες του αυστριακού δικαίου που αποκαλούνται «Aktiengesellschaft», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», «Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften», «Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts», «Sparkassen», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του αυστριακού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στην Αυστρία·

κα) οι εταιρείες του πολωνικού δικαίου που αποκαλούνται: «spółka akcyjna», «spółka z ograniczoną odpowiedzialnością»·

κβ) οι εμπορικές ή οι εμπορικού χαρακτήρα αστικές εταιρείες, οι συνεταιρισμοί και οι δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί βάσει του πορτογαλικού δικαίου·

▼B

κγ) οι εταιρείες του ρουμανικού δικαίου που αποκαλούνται: «societăţi pe acţiuni», «societăţi în comandită pe acţiuni», «societăţi cu răspundere limitată»·

κδ) οι εταιρείες του σλοβενικού δικαίου που αποκαλούνται: «delniška družba», «komanditna družba», «družba z omejeno odgovornostjo»·

κε) οι εταιρείες του σλοβακικού δικαίου που αποκαλούνται: «akciová spoločnosť», «spoločnosť s ručením obmedzeným», «komanditná spoločnosť»·

κστ) οι εταιρείες του φινλανδικού δικαίου που αποκαλούνται «osakeyhtiö»/«aktiebolag», «osuuskunta»/«andelslag»,«säästöpankki»/«sparbank» και «vakuutusyhtiö»/«försäkringsbolag»·

κζ) οι εταιρείες του σουηδικού δικαίου που αποκαλούνται «aktiebolag», «försäkringsaktiebolag», «ekonomiska föreningar», «sparbanker», «ömsesidiga försäkringsbolag»· «försäkringsföreningar»·

κη) οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου·

▼M1

ιβ) εταιρείες κροατικού δικαίου με την επωνυμία: «dioničko društvo», «društvo s ograničenom odgovornošću», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κροατικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στην Κροατία.

▼B

ΜΕΡΟΣ Β

Πίνακας των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) περίπτωση iii)

— impôt des sociétés/vennootschapsbelasting στο Βέλγιο,

— корпоративен данък στη Βουλγαρία,

— daň z příjmů právnických osob στην Τσεχική Δημοκρατία,

— selskabsskat στη Δανία,

— Körperschaftssteuer στη Γερμανία,

— tulumaks στην Εσθονία,

— corporation tax στην Ιρλανδία,

— φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα στην Ελλάδα,

— impuesto sobre sociedades στην Ισπανία,

— impôt sur les sociétés στη Γαλλία,

▼M1

— porez na dobit in Croatia,

▼B

— imposta sul reddito delle società στην Ιταλία,

— φόρος εισοδήματος στην Κύπρο,

— uzņēmumu ienākuma nodoklis στη Λεττονία,

— pelno mokestis στη Λιθουανία,

— impôt sur le revenu des collectivités στο Λουξεμβούργο,

— társasági adó, osztalékadó στην Ουγγαρία,

— taxxa fuq l-income στη Μάλτα,

— vennootschapsbelasting στις Κάτω Χώρες,

— Körperschaftssteuer στην Αυστρία,

— podatek dochodowy od osób prawnych στην Πολωνία,

▼B

— imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas στην Πορτογαλία,

— impozit pe profit στη Ρουμανία,

— davek od dobička pravnih oseb στη Σλοβενία,

— daň z príjmov právnických osôb στη Σλοβακία,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund στη Φινλανδία,

— statlig inkomstskatt στη Σουηδία,

— corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεών της

(που αναφέρονται στο άρθρο 9)

Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 6).

Παράρτημα I σημείο XI.B.I.3 της πράξης προσχώρησης του 1994
(ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ. 196).

Οδηγία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 7 της 13.1.2004, σ. 41).

Παράρτημα II σημείο 9.8 της πράξης προσχώρησης του 2003
(ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 555).

Οδηγία 2006/98/ΕΚ του Συμβουλίου — Παράρτημα, σημείο 7 μόνο
(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 129).

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος καταληκτικών ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο

(που αναφέρονται στο άρθρο 9)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας ενσωμάτωσης
90/435/ΕΟΚ	31 Δεκεμβρίου 1991
2003/123/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2005
2006/98/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2007

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 90/435/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτη έως τέταρτη περίπτωση	Άρθρο 1 παράγραφος 1στοιχεία α) έως δ)
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 1 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο μέρος της εισαγωγικής πρότασης	Άρθρο 2, εισαγωγική πρόταση
Άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο μέρος της εισαγωγικής πρότασης	Άρθρο 2 στοιχείο α) εισαγωγική πρόταση
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 2 στοιχείο α) περίπτωση i)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 2 στοιχείο α) περίπτωση ii)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) εισαγωγική πρόταση του πρώτου εδαφίου και δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 2 στοιχείο α) περίπτωση iii)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) πρώτο εδάφιο, πρώτη έως εικοστή έβδομη περίπτωση	Παράρτημα I μέρος B πρώτη έως εικοστή έβδομη περίπτωση
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 στοιχείο β)
Άρθρο 3 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση	Άρθρο 3 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο εισαγωγικές λέξεις	Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) εισαγωγική φράση
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο τελικές λέξεις	Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i)
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii)
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) τρίτο εδάφιο	—
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) τέταρτο εδάφιο	—
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτη και δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτη και δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 4 παράγραφος 1α	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 2 πρώτη πρόταση	Άρθρο 4 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 2 δεύτερη πρόταση	Άρθρο 4 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 4
Άρθρο 4 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρα 5, 6 και 7	Άρθρα 5, 6 και 7
Άρθρο 8 παράγραφος 1	—
Άρθρο 8 παράγραφος 2	Άρθρο 8
—	Άρθρο 9
—	Άρθρο 10
Άρθρο 9	Άρθρο 11
Παράρτημα	Παράρτημα I, Μέρος A
—	Παράρτημα II
—	Παράρτημα III